Leesvoer

Editie 5, 2020 | Donderdag 2 juli

Honkbalweek
Haarlem
For Love of the Game

EDITOR-IN-CHIEF
Marco Stoovelaar

EINDREDACTIE
Jasper Roos

REDACTIE
Feiko Drost
Coen Stoovelaar
Györgyike Horvath

VORMGEVING
Jasper Roos

FOTOGRAFIE
Robert Bos
Renata Jansen

Hallo allemaal...

...en welkom in het vijfde Leesvoer van de Honkbalweek Online 2020.

Geen actie op het veld, maar toch een beetje het bekende Honkbalweek-gevoel. Hoewel het dit keer voor iedereen natuurlijk heel anders is, heeft het groepje dat deze dagen Honkbalweek Online verzorgd een goed gevoel. Op afstand presenteren wij dagelijks verschillende activiteiten op de dagen dat de dertigste Honkbalweek Haarlem op het programma stond. Om toch een beetje dat speciale Honkbalweek-gevoel en -sfeertje te kunnen brengen. Voor al onze trouwe Honkbalweek-fans en loyale sponsors. Zoals eerder al gezegd, de reacties zijn heel positief en daar zijn we natuurlijk blij mee.

De Honkbalweek heeft een rijke geschiedenis. In dit nummer keren we bijvoorbeeld terug naar een bijzonder moment in 1969. Nee, daar bedoelen we niet de maanlanding mee.

Er komen nog twee speciale edities van Leesvoer, morgen en aanstaande zondag.

We blijven het herhalen, let goed op elkaar en hou je aan de regels.

Voor nu, veel leesplezier en tot morgen!

VILLA WESTEND

HET MEMORABELE MOMENT UIT 1969

Het meest historische moment in 1969 vond natuurlijk plaats op 20 juli. Op die dag landde om 20.17 uur UTC (21.17 uur Nederlandse tijd) de 'Eagle', het landingsvaartuig van Apollo 11, op de maan. ,,Houston, Tranquility Base here. The Eagle has landed", meldde Apollo-11 commandant Neil Armstrong vervolgens. Ruim 6 1/2 uur later zette Armstrong als eerste mens voet op de maan.

Maar ons moment heeft uiteraard betrekking op de Honkbalweek. Een paar weken eerder. Sinds de eerste Haarlemse Honkbalweek in 1961 tot en met de 29e editie twee jaar geleden in 2018 zijn er bijna 500 wedstrijden gespeeld. Topwedstrijden, briljante wedstrijden, leuke wedstrijden, mooie wedstrijden. En ja, er zat ook wel eens een saaie wedstrijd of een heel eenzijdige wedstrijd tussen. Dat heb je als organisatie nou eenmaal niet in de hand. Gelukkig maar. Eén van de meest memorabele wedstrijden werd gespeeld op vrijdagavond 27 juni 1969 tijdens de vijfde Haarlemse Honkbalweek.

Aan het evenement werd toen door slechts vier teams deelgenomen: California Stags en Sullivans uit de Verenigde Staten, de Amerikaanse luchtmachtploeg van Berlin Bears uit het toenmalige West-Duitsland en uiteraard het Nederlands team. Berlin Bears bleef puntloos en trok zesmaal aan het kortste eind. Toch speelde de ploeg prima, want de uitslagen tijdens deze 'Week' waren vrij close. Er waren twee uitschieters. California Stags haalde uit met 17-6 in zeven innings tegen Berlin. De andere grote uitslag kwam in de genoemde wedstrijd op 27 juni, maar daarover verderop in dit verhaal meer.

De strijd om de eerste plaats ging tussen Sullivans en California Stags. Het eerste duel tussen beide teams eindigde in een 8-1 winst voor California en werd na acht innings gestaakt door regen. Manager Bob Sullivan ging altijd voor de winst, maar het ging tijdens dit toernooi niet makkelijk voor zijn ploeg. De tweede ontmoeting, op de slotdag, resulteerde in een 6-2 zege voor Sullivans, dat het toernooi hierdoor won. Het Nederlands team deed het in 1969 prima onder leiding van bondscoach Charles Urbanus. De ploeg opende met een 4-2 winst tegen Berlin, waarna nipt met 7-6 werd gewonnen van California Stags. Hierna moest met 7-2 de meerdere worden erkend in Sullivans. Een dag later nam California revanche en versloeg Nederland met 6-5.

Zo komen we uit op vrijdag 27 juni, de zevende speeldag van de vijfde Haarlemse Honkbalweek. Op die dag, 's avonds, stond er één wedstrijd op het programma. De confrontatie tussen Nederland en Sullivans. De publiekstrekker, de top-wedstrijd. Het stadion was snel uitverkocht en dus waren een paar duizend toeschouwers die avond in het Pim Mulier Stadion getuige van 'het schandaal'. Wat gebeurde er die avond?

Een 'bench-clearing' of fysiek contact hoort absoluut niet in een wedstrijd thuis. Maar soms kan een spelmoment, een reactie, een opmerking, een blik van een speler of coach ervoor zorgen dat de vlam in de pan slaat. Dat hebben we door de jaren heen weleens in de Major League gezien, maar ook in onze eigen hoofdklasse-competitie. Gelukkig zijn echte 'bench-clearings' heel schaars en dat moeten we ook zo houden. Een discussie tussen een coach en een umpire kan zeker ook wel leuk en soms zelfs nodig zijn. Zo'n pet-aan-pet moment hoeft overigens niet altijd een discussie te zijn. Het is soms gewoon een moment waarin een coach het even moet opnemen voor zijn ploeg, iedereen weer scherp krijgen. En ja, soms ook de umpire. Meestal gaat de wedstrijd daarna weer verder, want de scheidsrechters lossen de situatie op het veld op. Niet door iemand weg te sturen, maar gewoon door antwoord of uitleg te geven. Coaches en spelers hebben dan ook veel respect voor de umpires. In de Major League, maar zeker ook in onze eigen competities. De Nederlandse scheidsrechters (en ook onze official scorers) staan internationaal hoog in aanzien. Wij mogen zeker trots zijn op onze groep wedstrijd-officials. Zowel toen als tegenwoordig!

Terug naar die bewuste vrijdagavond 27 juni 1969. Op die avond ontstaat er namelijk een stevige 'bench-clearing' in de wedstrijd tussen Nederland en de Sullivans. Er was al een paar dagen een vorm van rivaliteit tussen beide teams. Nederland speelde goed en Sullivans domineerde niet echt in het toernooi. Zoals gezegd, een 'bench-clearing' is niet leuk, maar in de jaren zestig was iets dergelijks nooit eerder gezien op een Nederlands honkbalveld. De verslaggever van De Tijd schreef de volgende dag: ,,Voor de ogen van de

verbijsterde toeschouwers op de weer volgepakte tribunes speelden zich plotseling sportonwaardige taferelen af. Twee door de Amerikanen hevig aangevochten scheidsrechterlijke beslissingen, een incidentje bij de thuisplaat tussen slagman Hans Augustinus en achtervanger Alex Kanoza en een Augustinus te hulp snellende en eigen rechter spelende Hamilton Richardson deden de spelers van beide teams uit de dug-out snellen en op elkaar inslaan en trappen."

Sullivans neemt in de eerste inning een snelle 4-0 voorsprong op startende werper Ton Terneuzen na veel fouten in de Nederlandse verdediging. Terneuzen wordt opgevolgd door Rudi Dom. Later in het duel gooit ook Nol Beenders nog. Homeruns van Robert Maat en Hans Augustinus brengen de achterstand terug naar 4-2. In de derde inning is er al een klein incidentje als slagman Boudewijn Maat keihard wordt geraakt door een worp van pitcher John Ravin. Maat kan niet verder spelen. Sullivans loopt uiteindelijk uit naar 9-4. En dan begint de zesde inning.

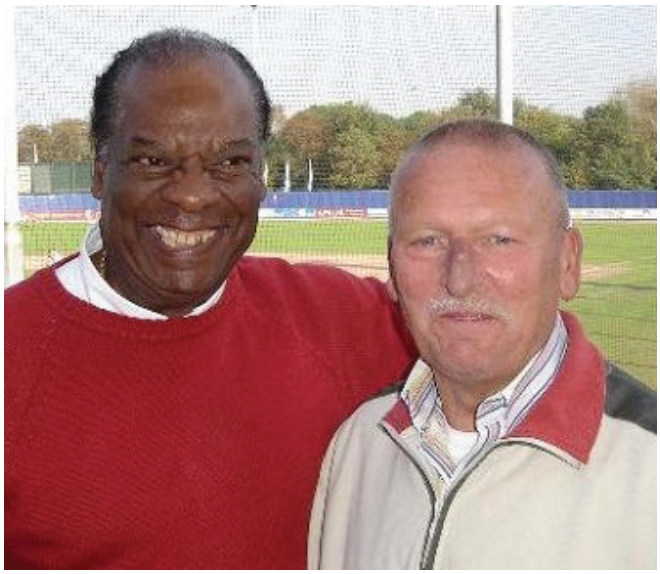

Hamilton Richardson en Herman Beidschat in 2012. Beide legendes kwamen in 1969 uit voor Oranje. (foto: Marco Stoovelaar)

De Amerikaanse ploeg scoort tweemaal in de eerste helft van de zesde inning, maar dan wordt honkloper Bob Kruger op het tweede honk uitgegeven door scheidsrechter Cor Blitterswijk wegens hinderen en het opbreken van een dubbelspel. Tijdens zijn sliding kwam zijn been te hoog en in de buurt van tweede honkman Johnny Jonkers. Bob Sullivans stormt hierop driftig het veld in en een fikse discussie met Blitterswijk volgt. De manier van opbreken zou in Amerika geoorloofd zijn, maar hier niet.

In de tweede helft van de zesde inning is Jonkers de openingsslagman. Hij krijgt het eerste honk toegewezen na hinderen van catcher Alex Kanoza. Dit keer gaat Sullivan, samen met zijn assistent Carl Angelo, in discussie met plaatscheidsrechter Aart Wedemeijer. De protesten van Sullivan en Angelo komen hen op veel gejoel van de toeschouwers te staan. Tegelijkertijd ontstaat er bij het slagperk een woordenwisseling tussen volgende slagman Hans Augustinus en catcher Alex Kanoza. Een paar spelers van Sullivans gaan zich ermee bemoeien. Net als een paar Oranje-spelers. Hamilton Richardson rent het veld op en duwt een speler weg. Hierna is het hek van de dam, want plotseling staan alle spelers op het veld. En ja, er vallen wat klappen. Uiteindelijk wordt er niemand weggestuurd.

Na afloop van de wedstrijd komt het volledige bondsbestuur bij elkaar om over het unieke moment te overleggen. Wat was de oorzaak geweest? Bondsvoorzitter Herman van der Stek heeft de indruk gekregen dat het ging over de afwijkende opvattingen van de spelregels tussen de Amerikanen en de Nederlanders. Van der Stek hierover: ,,Dat optreden van Sullivan tegen de scheidsrechter was volkomen ongeoorloofd". Ook Bill Arce, coach van California, en Ray Davies, coach van Berlin Bears, vinden dat het optreden van Sullivan niet door beugel kan. Van der Stek wil ook de eigen spelers niet schoonpraten. Die krijgen na afloop van het duel een spreekverbod. Eerst moet iedereen tot rust komen. Er worden uiteindelijk geen maatregelen getroffen of straffen uitgedeeld. Wel wordt er met de betrokkenen gesproken. Ook met Bob Sullivan. Die zou na afloop van de wedstrijd tegen organisatie-voorzitter Gerard Voogd in het voorbij gaan al heel kort en snel even 'I'm sorry' hebben gezegd.

De verslaggever van De Tijd vond "irritant optreden van Bob Sullivan oorzaak van massale vechtpartij". De Telegraaf sprak van een "uit de hand gelopen incident na de typisch Amerikaanse manier van protesteren tegen de scheidsrechter". En het Algemeen Handelsblad meldde: "Opnieuw heerste er gisteravond in het Pim Muliers-stadion in Haarlem grote opwinding. Maar ditmaal kon deze sensatie de organisatoren en het bestuur van de KNHB niet verheugen".

Hoe liep het duel uiteindelijk af? Nadat de rust was teruggekeerd wordt het duel hervat. Na de zesde inning leidt Sullivans met 11-6. Na twee puntloze innings komt Sullivans in de negende inning nog tot een rally van tien punten

en wint met 21-6. Er zijn in deze wedstrijd, die drie uur en twintig minuten duurt, niet alleen veel punten, maar ook veel honkslagen. Sullivans laat er twintig noteren, Nederland tien. Daaronder homeruns van Robert Maat, Hans Augustinus (2) en Sullivans-spelers Al Ware (2), Alex Kanoza (2) en Mike Pojeski. Ook zijn er veel fouten, zeven door Nederland en maar één door de Sullivans-verdediging. Kortom, met recht een memorabele wedstrijd.

Aart Wedemeijer (foto: Marco Stoovelaar)

Na afloop van het toernooi had Bob Sullivan alleen maar complimenten. Tegen de pers zei hij toen: ,,Het Nederlands honkbal groeit naar volwassenheid. Niet alleen wat het spel, maar vooral wat de omstandigheden betreft. Het publiek hier voelt het spel beter aan, beter dan de vorige twee keer dat ik hier was. Toen werd er alleen geapplaudiseerd bij een honkslag of een mooie vang. Nu proef je een uur van te voren en ook tijdens de wedstrijd de juiste honkbalsfeer. Daarom zeg ik dat het honkbal in Nederland naar volwassenheid groeit. Honkbal in Nederland heeft een grote toekomst". Over de bewuste situatie was Sullivan het nog altijd niet met de scheidsrechters eens. ,,Dat is de enige waarschuwing die ik de Nederlandse honkbalsport wil geven. Waak er voor dat arbiters niet te veel volgens de letter van het spelregelboekje gaan handelen. Er moet worden gehandeld in de geest van het spel", aldus Sullivan.

De 'editor-in-chief' van Leesvoer sprak umpires Aart Wedemeijer en Cor Blitterswijk over de bewuste wedstrijd in 1990 voor een verhaal in het Leesvoer van de Honkbalweek van dat jaar. Blitterswijk toen: ,,Ik stond op het tweede honk. Eén van de spelers van de Sullivans brak vrij hard een dubbelspel op en zoiets kon hier toen gewoon nog niet. Ik gaf hem uit en daar kwam Bob Sullivan aan. Wat was-ie kwaad. We zeiden wat tegen elkaar, hij in het Engels, ik in het Nederlands. Nou, sinds die tijd mag je in Nederland ook een dubbelspel opbreken". Wedemeijer: ,,Ik was hoofd bij de beruchte vechtpartij. Een situatie die je nooit meer vergeet. Nou, dat was wat hoor, maar we hebben de wedstrijd gelukkig wel uit kunnen spelen".

En de Sullivans? Bob Sullivan bleef na 1969 nog zeer regelmatig met zijn ploeg terugkomen naar Haarlem. Ondanks zijn optreden in 1969 werd ook hij toch wel een publiekslieveling en één van de meest gerespecteerde deelnemers aan de 'Week'. Maar ook deze wedstrijd en dit bijzondere moment maken deel uit van de rijke historie van de Haarlemse Honkbalweek. (MS)

Geen 'Week', wat nu?

Wat doen we als er geen Honkbalweek Haarlem is? De één gaat gewoon door met zijn werk, de ander zit thuis, want tja, de vrije dagen zijn vrije dagen gebleven. Maar er is nu gelukkig ook weer een groep die de velden op gaat om te trainen en oefenwedstrijden te spelen. Coach Ronald Jaarsma van Curaçao Neptunus gaat normaal gesproken ongeveer twee wedstrijden per 'Week' kijken. Niet elke dag, want voor hem is het een soort break in het seizoen en die gebruikt hij dan ook als zodanig. De wedstrijden die hij bekijkt zijn dan die waarin spelers uit zijn team starten, zoals bijvoorbeeld de pitcher of een andere basis positie-speler.

Nu dus niet, maar de hoofdklasse gaat op 23 juli beginnen met de competitie en er wordt nu druk getraind, want men moet in een relatief korte tijd fit zijn. Ronald Jaarsma kan zich goed vinden in de opzet zoals die er nu is. ,,Je speelt nu drie keer tegen elkaar en je mag eigenlijk geen steek laten vallen'', zegt Jaarsma, die denkt dat Neptunus en titelverdediger L&D Amsterdam Pirates wel weer gaan knokken om plaats één en twee. Maar hij zegt dat Hoofddorp Pioniers er op papier ook sterk uitziet en denkt dat die dichtbij kan komen. Of de competitie spannend wordt met één ronde weet Ronald Jaarsma niet, er kan niet gedegradeerd worden dus, of het wordt spannend, of het is al snel bekeken.

Natuurlijk hopen wij op een spannende competitie, zodat wij met zijn allen nog in de nazomer kunnen genieten van goed honkbal. (GH)

Ronald Jaarsma (Foto: Robert Bos)

HIT & RUN

Veertig jaar geleden (Honkbalweek 1980) was er voor het eerst toernooi-informatie voor de toeschouwers. In de voorgaande edities was er vooral wedstrijd-informatie en alleen losbladig beschikbaar voor de pers. Tijdens de elfde Honkbalweek in 1980 besloot de Perscommissie een programmakaft samen te stellen voor het publiek. In deze programmakaft troffen de toeschouwers niet alleen de box scores van de wedstrijden aan, maar er was ook een knipselkrant met daarin verslagen/artikelen uit de verschillende kranten en ook de 'short stops' behoorden tot de inhoud. De 'short stops' waren korte berichten met allerlei wetenswaardigheden of gebeurtenissen en werden voor 1980 losbladig uitgegeven aan het publiek. Later werden die ook 'stootslagen' genoemd en in het tegenwoordige 'Leesvoer' heten ze 'Hit&Run'.

Voor het vullen en verspreiden van de programmakaft werd een nieuwe (jeugdige) groep samengesteld. De programmakaft met publieks-informatie verscheen tweemaal per dag (elke wedstrijd had een eigen uitgave) en was binnen een paar dagen al uitverkocht, waarna de info met een nietje aan elkaar werd bevestigd en op dit manier uitgegeven.

In 1988, onder de naam 'Pre-Game', werd de informatie uitgebreider. Rob van Tuyl had toen de leiding over de kleine redactie, waarin Marco Stoovelaar debuteerde. Twee jaar later nam Marco het stokje over en verzorgde toen met Jaco van Ekeris de eindredactie van wat toen werd omgedoopt in 'Leesvoer' en slechts één gulden kostte. Ook in die jaren had elke wedstrijd een eigen uitgave en dat bleef ook lang zo. Sinds 1992 was Marco de eindredacteur van het steeds maar dikker wordende 'Leesvoer' en is tegenwoordig de 'editor-in-chief'. Vier jaar geleden werd Jasper Roos de eindredacteur.

In de loop der jaren kende de redactie verschillende bezettingen, maar vooral Ton van Amstel en Monique van der Heijden hebben regelmatig deel uitgemaakt van het illustere gezelschapje dat 'Leesvoer' samenstelde. Monique is ook vele toernooien 'werkzaam' geweest in de permanence. Sinds de Honkbalweek van 2012 is de huidige redactie ongewijzigd. In volgorde van 'seniority' zijn dat Marco Stoovelaar (sinds 1988), Coen Stoovelaar (sinds 2006), Györgyike Horvath (sinds 2008), Feiko Drost (sinds 2010) en Jasper Roos (sinds 2012).

o o o o o o

We hebben het er al eerder over gehad. Vrijwel alle internationale honkbal- en softbalevenementen zijn dit jaar afgelast of uitgesteld vanwege de genomen maatregelen tegen de verspreiding van de coronavirus-pandemie. Begin maart kon in Palmerston North (Nieuw-Zeeland) wel worden gespeeld om de titel tijdens het Wereldkampioenschap Softbal Heren onder de 18-jaar. Onze vertegenwoordigende teams konden en zullen dit jaar niet in actie komen. Maar toch is er één Nederlands team geweest dat dit jaar wel heeft kunnen spelen. Op 28 en 29 februari en 1 maart werd in de Litexpo in de Litouwse hoofdstad gestreden om de allereerste Europese titel in Baseball5.

Nederland nam hier ook aan deel. Een gemixte mannen/vrouwenploeg van acht personen speelde toen onder leiding van Baseball5-bondscoach Berry van Driel, die vele jaren als werper op de heuvel stond voor het Nederlands honkbalteam. Berry komt binnenkort weer in actie voor Curaçao Neptunus. In Vilnius wordt de voorronde gevolgd door een aantal best-of-three play-offs. Nederland bereikt de kwartfinale, maar speelt uiteindelijk om de vijfde en zesde plaats. Daarin wordt de best-of-three tegen Wit-Rusland met 2-1 gewonnen.

o o o o o o

Een week geleden kondigde Major League Baseball aan dat het seizoen 2020 van start gaat op donderdag 23 of vrijdag 24 juli. Gisteren kwam er minder goed nieuws voor de Minor League-teams. Toen werd namelijk bekend gemaakt dat er dit jaar geen Minor League-seizoen zal zijn. Het is voor het eerst sinds de instelling van Minor League-honkbal op 5 september 1901 dat er geen wedstrijden zullen zijn in de afdelingen onder Major League. Dit seizoen dus geen actie in

Triple-A, Double-A, Single-A en Rookie League. Pat O'Conner, President en CEO van Minor League Baseball, stelde in een persbericht: ,,Dit zijn ongekende tijden voor ons land en onze organisatie, aangezien dit de eerste keer in onze geschiedenis is dat we een zomer zullen hebben waarin geen Minor League Baseball wordt gespeeld. Hoewel dit voor velen een trieste dag is, neemt deze aankondiging de onzekerheid rond het seizoen 2020 weg en stelt het onze teams in staat om te beginnen met de planning voor een opwindend seizoen van betaalbaar gezinsentertainment in 2021''.

Verschillende spelers uit Nederland, Curaçao, Aruba en Sint Maarten zouden deze maanden weer in actie komen in de Minor League. Voor hen zit het seizoen er nu dus op. Of deze spelers nu wel elders mogen spelen, bijvoorbeeld in eigen land, is niet bekend. Dat hangt uiteraard ook af van toestemming van de Major League-organisatie waaraan hun ploeg is verbonden. Bondscoach Evert-Jan 't Hoen werd door Jasper Roos naar deze situatie en de mogelijkheden voor de Nederlandse spelers gevraagd, in een interview dat later deze week als podcast wordt gepubliceerd. Als je het interview niet wilt missen, abonneer je dan op de Honkbalweekpodcast 'Luistervoer' via je podcast-app, Spotify, honkbalweek.nl/podcast of ga naar Anchor.fm/hwhluistervoer.

Nederlandse spelers die dit seizoen in de Minor League zouden uitkomen zijn Tom de Blok, Donny Breek, Denzel Bryson, Jiorgeny Casimiri, Darryl Collins, Arij Fransen en Sem Robberse. Maar ook spelers uit Curaçao of Aruba als Hendrik Clementina, Calten Daal, Ray-Patrick Didder, Orsen Josephina, Sicnarf Loopstok, Juremi Profar, Dashenko Ricardo, Ademar Rifaela, Chadwick Tromp, Shuruendy Valeriano en Franklin Van Gurp, die vorig jaar voor het Nederlands team uitkwamen tijdens het Europeees Kampioenschap of Olympisch Kwalificatie Toernooi of Premier12.

o o o o o o

Vanavond zouden de eerste oefenwedstrijden worden gespeeld door de acht hoofdklasse-teams ter voorbereiding op het seizoen, dat op donderdag 23 juli moet beginnen. De teams hebben echter besloten vanavond nog niet te gaan spelen. Dus vanavond toch geen honkbal in het Pim Mulier Stadion waar DSS/Kinheim zou spelen tegen Silicon Storks. Vanaf aanstaande zaterdag komen de teams wel in actie. Overigens gaan morgenavond al verschillende competitie in de breedtesport van start.